

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Raad	
97/C 236/01	Resolutie van de Europese Raad betreffende het stabiliteits- en groeipact (Amsterdam, 17 juni 1997)	1
97/C 236/02	Resolutie van de Europese Raad over groei en werkgelegenheid (Amsterdam, 16 juni 1997)	3
97/C 236/03	Resolutie van de Europese Raad inzake de instelling van een wisselkoersmechanisme in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie (Amsterdam, 16 juni 1997)	5
97/C 236/04	Resolutie van de Raad van 7 juli 1997 betreffende het juridische kader voor de invoering van de euro	7

I

(Mededelingen)

RAAD

RESOLUTIE VAN DE EUROPESE RAAD

betreffende het stabiliteits- en groeipact

(Amsterdam, 17 juni 1997)

(97/C 236/01)

- I. Op de bijeenkomst in Madrid in december 1995 heeft de Europese Raad bevestigd dat het van cruciaal belang is om in de derde fase van de Economische Monetaire Unie (EMU) de begrotingsdiscipline te waarborgen. Zes maanden later in Florence heeft de Europese Raad dit standpunt opnieuw verwoord en in december 1996 is in de Europese Raad van Dublin overeenstemming bereikt over de hoofdpunten van het stabiliteits- en groeipact. In de derde fase van de EMU moeten de lidstaten buitensporige algemene overheidstekorten voorkomen: het Verdrag laat over deze verplichtingen geen twijfel bestaan ⁽¹⁾. De Europese Raad onderstreept dat het garanderen van gezonde overheidsfinanciën belangrijk is om betere voorwaarden te creëren voor prijsstabiliteit en sterke en duurzame groei en aldus de werkgelegenheid te bevorderen. Ook moet ervoor worden gezorgd dat het nationale begrotingsbeleid een op stabiliteit gericht monetair beleid ondersteunt. Het nastreven van gezonde begrotingssituaties die vrijwel in evenwicht zijn of een overschot vertonen, zal alle lidstaten in staat stellen normale conjunctuurschommelingen te ondervangen zonder dat hun overheidstekort de 3 procent-BBP-norm overschrijdt.
- II. Op de bijeenkomst in Dublin in december 1996 heeft de Europese Raad verzocht om de bouwstenen aan te reiken van een overeenkomstig de beginselen en procedures van het Verdrag tot stand te brengen
- stabiliteits- en groeipact. Dit stabiliteits- en groeipact heeft absoluut geen gevolgen voor de eisen inzake de deelneming aan de derde fase van de EMU, noch in de kopgroep, noch op latere datum. De lidstaten blijven binnen de bepalingen van het Verdrag verantwoordelijk voor hun nationale begrotingsbeleid; zij nemen de nodige maatregelen om in overeenstemming met die bepalingen hun verantwoordelijkheden na te komen.
- III. Het stabiliteits- en groeipact, dat zowel een preventieve als een afschrikkende functie heeft, omvat deze resolutie en twee verordeningen van de Raad, één inzake versterkt toezicht op begrotingssituaties en toezicht op en coördinatie van het economisch beleid en een andere inzake de bespoediging en verduidelijking van de toepassing van de procedure bij buitensporige tekorten.
- IV. De Europese Raad verzoekt alle partijen, te weten de lidstaten, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, dringend om het Verdrag en het stabiliteits- en groeipact strikt en tijdig ten uitvoer te leggen. Deze resolutie biedt de partijen die het stabiliteits- en groeipact ten uitvoer zullen leggen, een vast politiek oriëntatiepunt. Daartoe heeft de Europese Raad overeenstemming bereikt over de volgende richtsnoeren:

DE LIDSTATEN

1. verbinden zich ertoe om de in hun stabiliteits- of convergentieprogramma's opgenomen middellangetermijndoelstelling van een begroting die vrijwel in evenwicht is of een overschot vertoont, te verwezenlijken en om de begrotingscorrecties uit te voeren die zij nodig achten om de doelstellin-

⁽¹⁾ Overeenkomstig artikel 5 van Protocol nr. 11 is deze verplichting niet van toepassing op het Verenigd Koninkrijk, tenzij het deelneemt aan de derde fase; de verplichting uit hoofde van artikel 109 E, lid 4, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap inzake het streven om buitensporige overheidstekorten te voorkomen, blijft echter van toepassing op het Verenigd Koninkrijk.

- gen van hun stabiliteits- of convergentieprogramma's te verwezenlijken wanneer zij beschikken over informatie waaruit blijkt dat de feitelijke of de verwachte situatie aanmerkelijk van die doelstellingen afwijkt;
2. wordt verzocht om de aanbevelingen die de Raad overeenkomstig artikel 103, lid 4, tot hen richt, eigener beweging openbaar te maken;
 3. verbinden zich ertoe om onverwijld de begrotingscorrecties uit te voeren die zij nodig achten om de doelstellingen van hun stabiliteits- of convergentieprogramma's te verwezenlijken wanneer zij een vroegtijdig signaal krijgen in de vorm van een aanbeveling van de Raad uit hoofde van artikel 103, lid 4;
 4. voeren onverwijld de begrotingsaanpassingen uit die zij noodzakelijk achten wanneer zij informatie ontvangen waaruit blijkt dat er een buitensporig tekort dreigt;
 5. corrigeren buitensporige tekorten zo spoedig mogelijk nadat deze aan het licht zijn getreden; zo'n correctie moet uiterlijk één jaar nadat het buitensporig tekort is geconstateerd, voltooid zijn, tenzij er bijzondere omstandigheden zijn;
 6. wordt verzocht om uit hoofde van artikel 104 C, lid 7, gedane aanbevelingen eigener beweging openbaar te maken;
 7. verbinden zich ertoe om geen beroep te doen op artikel 2, lid 3, van de verordening van de Raad inzake de bespoediging en verduidelijking van de toepassing van de procedure bij buitensporige tekorten, tenzij zij een ernstige recessie doormaken; bij de beoordeling of een economische neergang ernstig is, nemen de lidstaten in de regel een daling van het reële BBP van ten minste 0,75 % per jaar als referentiepunt.

DE COMMISSIE

1. oefent haar initiatiefrecht uit hoofde van het Verdrag zodanig uit dat de strikte, tijdige en doeltreffende werking van het stabiliteits- en groeipact wordt vergemakkelijkt;
2. legt onverwijld de nodige verslagen, adviezen en aanbevelingen voor teneinde de aanneming van besluiten van de Raad uit hoofde van artikel 103 en artikel 104 C mogelijk te maken; zulks vergemakkelijkt de doelmatige werking van het systeem voor vroegtijdige signalering en de snelle inleiding en strikte toepassing van de procedure bij buitensporige tekorten;
3. verbindt zich ertoe om uit hoofde van artikel 104 C, lid 3, een verslag op te stellen wanneer er een buitensporig tekort dreigt of wanneer het voor-

ziene of feitelijke overheidstekort de 3 procent-BBP-norm overschrijdt, zodat de procedure van artikel 104 C, lid 3, in werking treedt;

4. verbindt zich ertoe om, wanneer zij van mening is dat een tekort van meer dan 3 % van het BBP niet buitensporig is en zij daarmee afwijkt van het advies van het Economisch en Financieel Comité, de redenen voor haar standpunt schriftelijk aan de Raad toe te lichten;
5. verbindt zich ertoe om, ingevolge een verzoek van de Raad uit hoofde van artikel 109 D, in de regel een aanbeveling te richten tot de Raad om middels een besluit te bepalen of er sprake is van een buitensporig tekort in de zin van artikel 104 C, lid 6.

DE RAAD

1. is gehouden tot strikte en tijdige toepassing van alle onderdelen van het stabiliteits- en groeipact die onder zijn bevoegdheid vallen; zo spoedig als haalbaar is neemt hij de nodige besluiten uit hoofde van artikel 103 en artikel 104 C;
2. wordt dringend verzocht om de termijnen voor de toepassing van de procedure bij buitensporige tekorten als maximumtermijnen te beschouwen; in het bijzonder moet de Raad bij het nemen van een besluit uit hoofde van artikel 104 C, lid 7, aanbevelen dat buitensporige tekorten zo spoedig mogelijk nadat zij aan het licht zijn getreden en uiterlijk één jaar nadat zij zijn geconstateerd, gecorrigeerd worden, tenzij er bijzondere omstandigheden zijn;
3. wordt verzocht om altijd sancties op te leggen indien een deelnemende lidstaat niet de nodige stappen neemt om overeenkomstig de aanbeveling van de Raad een einde te maken aan de situatie van buitensporig tekort;
4. wordt met klem verzocht altijd een niet-rentedragend deposito te vragen wanneer de Raad besluit overeenkomstig artikel 104 C, lid 11, aan een deelnemende lidstaat sancties op te leggen;
5. wordt met klem verzocht een deposito altijd om te zetten in een boete, twee jaar nadat is besloten overeenkomstig artikel 104 C, lid 11, sancties op te leggen, tenzij het buitensporige tekort naar het oordeel van de Raad is gecorrigeerd;
6. wordt verzocht om de redenen die een besluit om niet op te treden rechtvaardigen, altijd schriftelijk met redenen te omkleeden wanneer de Raad in enig stadium van het buitensporige tekort of van de procedures voor toezicht op de begrotingssituaties naar aanleiding van een aanbeveling van de Commissie geen besluit neemt, en om in een dergelijk geval de stemmen van de lidstaten openbaar te maken.

RESOLUTIE VAN DE EUROPESE RAAD

over groei en werkgelegenheid

(Amsterdam, 16 juni 1997)

(97/C 236/02)

DE EUROPESE RAAD,

HERINNEREND AAN de conclusies van de Europese Raad van Essen, het initiatief van de Commissie voor „Een Europees vertrouwenspact voor werkgelegenheid” en de Verklaring van Dublin over werkgelegenheid,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTSNOEREN AANGENOMEN:

INLEIDING

1. Er moet absoluut een nieuwe impuls worden gegeven om werkgelegenheid bovenaan op de politieke agenda van de Europese Unie te houden. De Economische en Monetaire Unie en het stabiliteits- en groeipact zullen de interne markt versterken en een niet-inflatoir macro-economisch klimaat bevorderen met lage rentevoeten, waardoor er betere voorwaarden zullen ontstaan voor economische groei en werkgelegenheidsmogelijkheden. Bovendien zullen wij een sterker verband moeten leggen tussen een geslaagde en duurzame Economische en Monetaire Unie, een goed functionerende interne markt en werkgelegenheid. Hiertoe moeten de ontwikkeling van de scholing, opleiding en flexibiliteit van de beroepsbevolking en de vorming van soepel op economische veranderingen reagerende arbeidsmarkten een prioritair doel zijn. In tegenstelling tot beperkte of incidentele maatregelen moeten structurele hervormingen een breed terrein bestrijken, om het gecompliceerde vraagstuk van stimulansen bij het scheppen van arbeidsplaatsen en aanvaarden van een betrekking op coherente wijze te benaderen.

Het economische en het sociale beleid versterken elkaar. Socialezekerheidsstelsels zouden gemoderniseerd moeten worden om de werking ervan te verbeteren en zodoende bij te dragen tot concurrentievermogen, werkgelegenheid en groei, waardoor een duurzame basis voor sociale samenhang wordt gelegd.

Deze aanpak, gekoppeld aan op stabiliteit gebaseerde beleidsmaatregelen, legt de basis voor een economie die stoelt op beginselen van integratie, solidariteit, rechtvaardigheid en duurzame ontwikkeling en die alle burgers tot voordeel kan strekken. Economische doeltreffendheid en sociale integratie zijn complementaire aspecten van de meer coherente Europese samenleving die wij allen nastreven.

In het licht van deze beginselverklaring roept de Europese Raad alle sociale en economische actoren,

waaronder de nationale, regionale en lokale overheden en de sociale partners, op om binnen hun respectieve werkterrein ten volle hun verantwoordelijkheden op zich te nemen.

ONTWIKKELING VAN DE ECONOMISCHE PIJLER

2. Het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, meer bepaald de artikelen 102 A en 103, voorziet in de nauwe coördinatie van het economische beleid van de lidstaten, als bedoeld in artikel 3 A van het Verdrag. Hoewel de eerste verantwoordelijkheid voor de bestrijding van de werkloosheid bij de lidstaten ligt, moeten we inzien dat deze coördinatie niet alleen doeltreffender moet worden, maar dat ook de inhoud ervan moet worden uitgebreid, waarbij de aandacht vooral moet uitgaan naar beleidsmaatregelen op het gebied van de werkgelegenheid. Daartoe moeten diverse stappen worden genomen.
3. De globale richtsnoeren voor het economische beleid zullen worden versterkt en uitgewerkt tot een doeltreffend instrument om een aanhoudende convergentie van de economische prestaties van de lidstaten te verzekeren. In het kader van een gezond en duurzaam macro-economisch beleid en op basis van een evaluatie van de economische toestand in de Europese Unie en in elke lidstaat zal meer aandacht worden besteed aan de verbetering van de Europese concurrentiepositie als een noodzakelijke voorwaarde voor groei en werkgelegenheid, met onder meer als doel meer banen binnen het bereik van de Europese burgers te brengen. In dit verband zou speciale aandacht moeten uitgaan naar de doeltreffendheid van de arbeids- en productenmarkt, technologische vernieuwing en het banenscheppende vermogen van het midden- en kleinbedrijf. Opleidings- en onderwijsstelsels, met inbegrip van permanente educatie, werkstimulansen in de belasting- en uitkeringsstelsels en verlaging van de indirecte arbeidskosten dienen eveneens de volle aandacht te krijgen om de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt te vergroten.
4. De belasting- en socialezekerheidsstelsels moeten werkgelegenheidvriendelijker worden gemaakt, zodat de werking van de arbeidsmarkten wordt verbeterd. De Europese Raad beklemtoont dat het belangrijk is dat de lidstaten een belastingklimaat creëren dat het bedrijfsleven en het scheppen van werkgelegenheid stimuleert. Deze en andere beleidsmaatregelen op het gebied van werkgelegenheid zullen een essentieel onderdeel van de globale richtsnoeren worden en daarbij zal rekening worden gehouden met het natio-

- nale werkgelegenheidsbeleid en de goede praktijken die uit dit beleid voortvloeien.
5. De Raad wordt derhalve verzocht de in de procedure van Essen beoogde meerjarige werkgelegenheidsprogramma's in aanmerking te nemen wanneer hij de globale richtsnoeren opstelt teneinde deze meer toe te spitsen op werkgelegenheid. De Raad kan de nodige aanbevelingen tot de lidstaten richten overeenkomstig artikel 103, lid 4, van het Verdrag.
 6. Deze versterkte coördinatie van het economische beleid zal een aanvulling vormen op de in de nieuwe titel in het Verdrag over werkgelegenheid beoogde procedure die voorziet in de vorming van een Comité voor de werkgelegenheid, dat verzocht wordt nauw samen te werken met het Comité voor economische politiek. De Raad dient ernaar te streven deze bepalingen terstond van kracht te laten worden. In beide procedures zal de Europese Raad, overeenkomstig het Verdrag, zijn integrerende en leidende rol spelen.
 7. De Europese Unie moet de nationale maatregelen aanvullen met een systematische bestudering van alle relevante bestaande beleidsmaatregelen van de Gemeenschap, met inbegrip van de trans-Europese netwerken en de programma's voor onderzoek en ontwikkeling, om ervoor te zorgen dat zij bijdragen tot het scheppen van banen en economische groei, onder inachtneming van de financiële vooruitzichten en het Interinstitutioneel Akkoord.
 8. De Europese Raad heeft overeenstemming bereikt over een concrete actie om zoveel mogelijk vooruitgang te boeken met de definitieve totstandkoming van de interne markt: de voorschriften doeltreffender maken, de belangrijkste nog resterende marktverstoringen aanpakken, schadelijke concurrentie op fiscaal gebied voorkomen, de sectoriële belemmeringen voor marktintegratie wegwerken en een interne markt bieden die ten voordele van alle burgers is.
 9. Overwegende dat, zoals in artikel 198 E van het Verdrag wordt bepaald, de Europese Investeringsbank tot taak heeft, met een beroep op de kapitaalmarkten en op haar eigen middelen, bij te dragen tot een evenwichtige en gestage ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt in het belang van de Gemeenschap, erkent de Europese Raad de belangrijke rol van de Europese Investeringsbank en het Europees Investeringsfonds bij het scheppen van werkgelegenheid via investeringsmogelijkheden in Europa. Hij dringt er bij de Europese Investeringsbank op aan haar activiteiten in dit verband op te voeren, door bevordering van investeringsprojecten die verenigbaar zijn met degelijke beginselen en praktijken in het bankwezen en meer in het bijzonder:
 - de instelling te bestuderen van een voorziening voor het financieren van hoogwaardige technologische projecten voor het midden- en kleinbedrijf in samenwerking met het Europees Investeringsfonds, mogelijk met gebruikmaking van risicokapitaal met participatie van de particuliere banksector;
 - na te gaan welke haar mogelijkheden zijn om op te treden op de gebieden onderwijs, gezondheid, stadsmilieu en milieubescherming;
 - haar activiteiten op het gebied van grote infrastructuurnetwerken op te voeren door het bestuderen van de mogelijkheid van het verlenen van leningen op zeer lange termijn, voornamelijk voor de grote prioritaire projecten die in Essen zijn goedgekeurd.
 10. De Commissie wordt verzocht passende voorstellen in te dienen om te waarborgen dat de inkomsten van nog bestaande reserves bij het verstrijken van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal in 2002 worden gebruikt voor een onderzoekfonds voor sectoren die verband houden met de kolen- en staalindustrie.
 11. Met deze globale strategie zullen de inspanningen van de Europese Raad om de werkgelegenheid en de sociale integratie te bevorderen en de werkloosheid te bestrijden, tot het uiterste worden benut. Daarbij zullen de bevordering van de werkgelegenheid, de bescherming en de zekerheid van de werknemers worden gecombineerd met de noodzakelijke verbetering van de werking van de arbeidsmarkten. Dit draagt ook bij tot de goede werking van de Economische en Monetaire Unie.
- HERNIEUWDE INZET**
12. De Europese Raad verzoekt alle partijen, d. w. z. de lidstaten, de Raad en de Commissie, om deze bepalingen met kracht en inzet ten uitvoer te leggen.

De mogelijkheden die de sociale partners worden geboden door het sociale hoofdstuk, dat in het nieuwe verdrag is opgenomen, zouden een steun moeten zijn voor de werkzaamheden van de Raad op het gebied van de werkgelegenheid. De Europese Raad beveelt de sociale dialoog en een volledige toepassing van de huidige Gemeenschapswetgeving betreffende de raadpleging van de sociale partners aan, ook bij herstructureringsprocessen, in voorkomend geval, met inachtneming van de nationale praktijken.
 13. Samen stellen deze beleidsmaatregelen de lidstaten in staat op basis van de sterke punten van de Europese opbouw hun economisch beleid daadwerkelijk in het kader van de Raad te coördineren, zodat meer reële banen worden gecreëerd en de weg wordt vrijgemaakt voor een geslaagde en duurzame derde fase van de Economische en Monetaire Unie in overeenstemming met het Verdrag. De Europese Raad vraagt de sociale partners de verantwoordelijkheden die zij elk op hun werkterrein bezitten ten volle op zich te nemen.

RESOLUTIE VAN DE EUROPESE RAAD

inzake de instelling van een wisselkoersmechanisme in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie

(Amsterdam, 16 juni 1997)

(97/C 236/03)

Voortbouwend op de in Florence en Dublin bereikte overeenstemming is de Europese Raad vandaag het volgende overeengekomen:

OP 1 JANUARI 1999, WANNEER DE DERDE FASE VAN DE ECONOMISCHE EN MONETAIRE UNIE BEGINT, WORDT EEN WISSELKOERSMECHANISME OPGEZET.

Met ingang van de derde fase van de Economische en Monetaire Unie wordt het Europees Monetair Stelsel vervangen door een wisselkoersmechanisme als omschreven in deze resolutie. De operationele procedures worden vastgesteld in een overeenkomst tussen de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken van de lidstaten die niet aan de eurozone deelnemen.

Het wisselkoersmechanisme koppelt de valuta's van de lidstaten buiten de eurozone aan de euro. De euro wordt de spil van het nieuwe mechanisme. Het mechanisme zal functioneren binnen het in overeenstemming met het EG-Verdrag vereiste kader van op stabiliteit gericht beleid dat de kern vormt van de Economische en Monetaire Unie.

1. PRINCIPES EN DOELSTELLINGEN

1.1. Voor een duurzame wisselkoersstabiliteit is een aanhoudende convergentie van de economische basisparameters vereist. Met het oog daarop moeten alle lidstaten in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie een gedisciplineerd en verantwoord, op prijsstabiliteit gericht monetair beleid voeren. Een gezond begrotings- en structureel beleid in alle lidstaten is minstens even essentieel voor duurzame wisselkoersstabiliteit.

1.2. Een stabiel economisch klimaat is noodzakelijk voor de goede werking van de interne markt en voor meer investeringen, groei en werkgelegenheid en is derhalve in het belang van alle lidstaten. De interne markt mag niet in gevaar worden gebracht door distorsies in de reële wisselkoersverhoudingen of door buitensporige fluctuaties van de nominale wisselkoersen tussen de euro en de andere valuta's in de Europese Unie, die de handelsstromen tussen de lidstaten zouden verstoren. Bovendien heeft iedere lidstaat uit hoofde van artikel 109 M van het Verdrag de plicht zijn wisselkoersbeleid als een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang te behandelen. Het uit artikel 103 van het EG-Verdrag voortvloeiende toezicht door de Raad op

het macro-economische beleid van de lidstaten is er onder andere op gericht dergelijke onjuiste verhoudingen of fluctuaties te vermijden.

1.3. Het wisselkoersmechanisme zal ertoe bijdragen dat de lidstaten buiten de eurozone die aan dit mechanisme deelnemen, een op stabiliteit gericht beleid voeren; het zal de convergentie bevorderen en die lidstaten aldus helpen bij hun inspanningen tot de euro toe te treden. Het biedt deze lidstaten een ijkpunt voor het voeren van een gezond economisch beleid in het algemeen en van hun monetaire beleid in het bijzonder. Het mechanisme zal hen en de lidstaten die de euro aannemen ook helpen beschermen tegen ongerechtvaardigde druk op de valutamarkten. Het kan de deelnemende lidstaten buiten de eurozone helpen om, wanneer hun valuta's onder druk komen te staan, passende beleidsmaatregelen, met inbegrip van rentevoetaanpassingen, te combineren met gecoördineerde interventie.

1.4. Het kan er ook toe bijdragen dat de lidstaten die de euro later dan 1 januari 1999 willen aannemen, met betrekking tot de naleving van de convergentiecriteria op dezelfde voet behandeld worden als die welke in de beginfase tot de eurozone zijn toetreden.

1.5. Het functioneren van het wisselkoersmechanisme zal niet ten koste gaan van de belangrijkste doelstelling van de Europese Centrale Bank (ECB) en de nationale centrale banken, zijnde handhaving van prijsstabiliteit. Er moet voor worden gezorgd dat eventuele aanpassingen van de spilkoersen tijdig plaatsvinden teneinde te voorkomen dat de wisselkoersverhoudingen significant verstoord raken.

1.6. De deelname van de lidstaten buiten de eurozone aan het wisselkoersmechanisme is vrijwillig. Het is echter te verwachten dat de lidstaten met een derogatie zich bij het mechanisme aansluiten. Een lidstaat die niet vanaf het begin deelneemt aan het wisselkoersmechanisme kan op een latere datum alsnog deelnemen.

1.7. Het wisselkoersmechanisme zal gebaseerd zijn op spilkoersen ten opzichte van de euro. De standaardfluctuatiemarge zal betrekkelijk ruim zijn. Via de tenuitvoerlegging van een op stabiliteit

gericht economisch en monetair beleid zullen de spilkoersen voor de deelnemende lidstaten buiten de eurozone het richtpunt blijven.

- 1.8. Voorts is er een voldoende ruime flexibiliteitsmarge, in het bijzonder ter accommodatie van de uiteenlopende mate, tempo's en strategieën van economische convergentie van de lidstaten buiten de eurozone die tot het mechanisme toetreden. De samenwerking bij het wisselkoersbeleid kan verder worden versterkt door bijvoorbeeld nauwere wisselkoerskoppelingen tussen de euro en de andere valuta in het wisselkoersmechanisme toe te staan, als en voorzover die passen in het licht van de voortschrijdende convergentie. Het bestaan van die nauwere koppelingen, vooral indien deze smallere fluctuatiemarges inhouden, heeft geen gevolgen voor de interpretatie van het wisselkoerscriterium overeenkomstig artikel 109 J van het Verdrag.

2. BELANGRIJKSTE KENMERKEN

- 2.1. Voor de valuta van elk van de lidstaten buiten de eurozone die deelnemen aan het wisselkoersmechanisme wordt een spilkoers ten opzichte van de euro bepaald. Er komt één standaardfluctuatiemarge van plus of min 15 % ten opzichte van de spilkoersen. Bij het bereiken van de drempels is interventie in principe automatisch en onbeperkt, waarbij zeer korte termijnfinanciering beschikbaar zal zijn. De ECB en de centrale banken van de andere deelnemers kunnen de interventie echter opschorten wanneer deze hun hoofddoelstelling zou doorkruisen. In hun besluit houden zij naar behoren rekening met alle relevante factoren, met name de noodzaak van handhaving van prijsstabiliteit en van een geloofwaardige werking van het wisselkoersmechanisme.
- 2.2. Luidens de overeenkomst betreffende de operationele procedures van het wisselkoersmechanisme, die naar verwachting tussen de ECB en de nationale centrale banken zal worden gesloten, is een flexibel gebruik van de rentevoeten een belangrijk aspect van het mechanisme en bestaat ook de mogelijkheid van gecoördineerde intramarginale interventies.
- 2.3. Besluiten over de spilkoersen en de standaardfluctuatiemarge worden in onderlinge overeenstem-

ming genomen door de ministers van de lidstaten die tot de eurozone behoren, de ECB en de ministers en de presidenten van de centrale banken van de aan het nieuwe mechanisme deelnemende lidstaten die niet tot de eurozone behoren, na afloop van een gemeenschappelijke procedure waarbij de Commissie van de Europese Gemeenschappen betrokken is en na raadpleging van het Economisch en Financieel Comité. De ministers en de presidenten van de centrale banken van de niet aan het wisselkoersmechanisme deelnemende lidstaten zijn vertegenwoordigd, maar hebben in de procedure geen stemrecht. Alle partijen bij de onderlinge overeenkomst, met inbegrip van de ECB, hebben het recht een confidentiële procedure inzake heroverweging van de spilkoersen in te leiden.

- 2.4. Op individuele basis kunnen, op verzoek van de betrokken lidstaat, buiten de eurozone formeel overeengekomen fluctuatiemarges worden ingesteld die smaller zijn dan de standaardmarge en die in principe gestut worden met automatische interventie en financiering. Een dergelijk besluit om de marge smaller te maken, wordt genomen door de ministers van de lidstaten van de eurozone, de ECB en de minister en de president van de centrale bank van de betrokken lidstaat buiten de eurozone, via een gemeenschappelijke procedure waarbij de Commissie van de Europese Gemeenschappen betrokken is en na raadpleging van het Economisch en Financieel Comité. De ministers en de presidenten van de centrale banken van de andere lidstaten nemen deel aan de procedure, maar hebben geen stemrecht.
- 2.5. De standaardfluctuatiemarge en de smallere marges laten de interpretatie van het wisselkoerscriterium krachtens artikel 109 J, lid 1, derde streepje, van het Verdrag, onverlet.
- 2.6. In de overeenkomst tussen de ECB en de nationale centrale banken worden de details van het mechanisme voor zeer korte termijnfinanciering grotendeels op basis van de huidige regelingen bepaald. Het Europees Monetair Instituut (EMI) heeft een ontwerp gemaakt voor een dergelijke overeenkomst die ook de bij deze resolutie bedoelde operationele procedures omvat. Op de datum van oprichting van de ECB zal het EMI dit ontwerp voorleggen aan de ECB en aan de centrale banken van de lidstaten die niet tot de eurozone behoren.

RESOLUTIE VAN DE RAAD

van 7 juli 1997

betreffende het juridische kader voor de invoering van de euro

(97/C 236/04)

DE RAAD,

Overwegende dat de Raad op 17 juni 1997 Verordening (EG) nr. 1103/97 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro (PB nr. L 162 van 19. 6. 1997) op grond van artikel 235 van het Verdrag heeft vastgesteld, teneinde met het oog op de rechtszekerheid de dringende aspecten van het juridische kader voor de invoering van de euro te regelen;

Overwegende dat de Raad op 7 juli 1997 overeenstemming heeft bereikt over de bijgaande ontwerpverordening van de Raad over de invoering van de euro, waarin de overige, voor de invoering van de euro noodzakelijke aspecten worden geregeld; dat deze verordening op grond van artikel 109 L, lid 4, van het Verdrag zal worden aangenomen zodra op een zo vroeg mogelijk tijdstip in 1998 is beslist welke lidstaten de euro zullen aannemen, en op dat tijdstip juridisch bindend wordt;

Overwegende dat de bovengenoemde teksten samen het juridische kader voor de invoering van de euro vormen; dat de Europese Raad op 17 juni 1997 te Amsterdam heeft besloten dit juridische kader ter wille van de doorzichtigheid integraal te publiceren;

KOMT OVEREEN, DEZE RESOLUTIE EN DE BIJLAGE TER INFORMATIE IN HET *PUBLICATIEBLAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN* BEKEND TE MAKEN.

BIJLAGE

Ontwerp van een

VERORDENING (EG) Nr. 0000/97 VAN DE RAAD

van ...

over de invoering van de euro

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 109 L, lid 4, derde zin,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽³⁾,

(1) Overwegende dat in deze verordening monetaire wetsbepalingen van de lidstaten die de euro hebben ingevoerd, worden vastgesteld; dat bepalingen over de continuïteit van contracten, over het in rechtsinstrumenten vervangen van verwijzingen naar de ecu door verwijzingen naar de euro en over afronding reeds zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro ⁽⁴⁾; dat de invoering van de euro gevolgen heeft voor de dagelijkse verrichtingen van de gehele bevolking van de deelnemende lidstaten; dat nog andere maatregelen dan die welke zijn vastgesteld in deze verordening en in Verordening (EG) nr. 1103/97, bestudeerd moeten worden teneinde met name voor de consument een evenwichtige overgang te waarborgen;

(2) Overwegende dat op de bijeenkomst van de Europese Raad op 15 en 16 december 1995 in Madrid is besloten dat de term „ecu”, die in het Verdrag gebruikt wordt om te verwijzen naar de Europese munteenheid, een generieke term is; dat de regeringen van de 15 lidstaten overeengekomen zijn dat dit besluit de erkende en definitieve interpretatie van de toepasselijke Verdragsbepalingen vormt; dat is besloten om de Europese munteenheid de naam „euro” te geven; dat de euro als munteenheid van de deelnemende lidstaten is verdeeld in honderd onderenheden, met de naam „cent”; dat de definitie van de naam „cent” niet betekent dat in de

lidstaten algemeen gangbare varianten van deze naam niet mogen worden gebruikt; dat de Europese Raad voorts heeft geoordeeld dat de gemeenschappelijke munt in alle officiële talen van de Europese Unie dezelfde naam moet hebben, rekening houdend met het bestaan van verschillende alfabetten;

(3) Overwegende dat de Raad overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, derde zin, van het Verdrag naast het vaststellen van de omrekeningskoersen ook de overige maatregelen neemt die nodig zijn voor de spoedige invoering van de euro;

(4) Overwegende dat, als een lidstaat overeenkomstig artikel 109 K, lid 2, van het Verdrag een deelnemende lidstaat wordt, de Raad overeenkomstig artikel 109 L, lid 5, van het Verdrag de overige maatregelen neemt die nodig zijn voor de spoedige invoering van de euro als enige munteenheid in de betrokken lidstaat;

(5) Overwegende dat de Raad overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, eerste zin, van het Verdrag op de aanvangsdatum van de derde fase de omrekeningskoersen aanneemt die voor de munteenheden van de deelnemende lidstaten onherroepelijk worden vastgesteld en waartegen deze munteenheden worden vervangen door de euro;

(6) Overwegende dat, aangezien er voor de euro-eenheid ten opzichte van de nationale munteenheden en voor de nationale munteenheden ten opzichte van elkaar geen valutarisico meer aanwezig is, wettelijke bepalingen dienovereenkomstig moeten worden uitgelegd;

(7) Overwegende dat onder het begrip „contract”, dat voor de definitie van rechtsinstrumenten gebruikt wordt, alle soorten contracten verstaan moeten worden, ongeacht de wijze waarop ze gesloten zijn;

(8) Overwegende dat ter voorbereiding van een soepele overgang op de euro een overgangperiode tussen de vervanging van de munteenheden van de deelnemende lidstaten door de euro en het in omloop brengen van euro-bankbiljetten en -muntstukken noodzakelijk is; dat in deze periode de nationale munteenheden worden gedefinieerd als ondereen-

⁽¹⁾ PB nr. C 369 van 7. 12. 1996, blz. 10.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Advies uitgebracht op ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 162 van 19. 6. 1997, blz. 1.

- heden van de euro; dat daardoor een juridische equivalentie tussen de euro-eenheid en de nationale munteenheden tot stand wordt gebracht;
- (9) Overwegende dat overeenkomstig artikel 109 G van het Verdrag en Verordening (EG) nr. 1103/97 de euro met ingang van 1 januari 1999 de ecu vervangt als rekeneenheid van de Instellingen van de Europese Gemeenschappen; dat de euro tevens de rekeneenheid van de Europese Centrale Bank (ECB) en van de centrale banken van de deelnemende lidstaten moet worden; dat overeenkomstig de conclusies van Madrid het monetaire beleid door het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) in de euro moet worden uitgevoerd; dat dit niet belet dat de nationale centrale banken tijdens de overgangperiode hun boekhouding in de nationale munteenheid kunnen voeren, met name voor hun personeel en voor de overheid;
- (10) Overwegende dat elke deelnemende lidstaat tijdens de overgangperiode het onbeperkte gebruik van de euro-eenheid op zijn grondgebied kan toestaan;
- (11) Overwegende dat tijdens de overgangperiode contracten, nationale wetten en andere rechtsinstrumenten rechtsgeldig kunnen worden opgesteld in de euro-eenheid of in de nationale munteenheid; dat gedurende deze periode niets in deze verordening afbreuk mag doen aan de geldigheid van verwijzingen in rechtsinstrumenten naar een nationale munteenheid;
- (12) Overwegende dat, tenzij anders overeengekomen, de economische subjecten de muntaanduiding in een rechtsinstrument moeten respecteren bij het uitvoeren van alle handelingen die krachtens dat rechtsinstrument moeten worden verricht;
- (13) Overwegende dat de euro en de nationale munteenheden eenheden van dezelfde valuta zijn; dat ervoor moet worden gezorgd dat betalingen binnen een deelnemende lidstaat door creditering van een rekening ofwel in de euro-eenheid, ofwel in de respectieve nationale munt moeten kunnen plaatsvinden; dat de bepalingen inzake betalingen door creditering van een rekening ook moeten gelden voor grensoverschrijdende betalingen die uitgedrukt zijn in de euro-eenheid of in de nationale munteenheid van de rekening van de crediteur; dat het tevens nodig is om te zorgen voor het soepel functioneren van de betalingssystemen door de invoering van bepalingen betreffende de betaling op rekeningen door middel van betalingsinstrumenten die via dergelijke systemen verwerkt worden in plaats van door de invoering van bepalingen betreffende de creditering van een rekening door middel van betalingsinstrumenten die via dergelijke systemen gecrediteerd zijn; dat de bepalingen inzake betalingen door creditering van een rekening niet impliceren dat financiële bemiddelaars worden verplicht om andere betalingsfaciliteiten of in een bepaalde euro-eenheid luidende producten beschikbaar te stellen; dat de bepalingen inzake betalingen door creditering van een rekening financiële bemiddelaars niet verhinderen om tijdens de overgangperiode de invoering te coördineren van in euro luidende betalingsfaciliteiten die gebaseerd zijn op een gemeenschappelijke technische infrastructuur;
- (14) Overwegende dat overeenkomstig de conclusies die de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomst in Madrid heeft vastgesteld, de deelnemende lidstaten vanaf 1 januari 1999 nieuwe verhandelbare overheidsschuld zullen uitgeven in de euro-eenheid; dat het wenselijk is emittenten van schuld in staat te stellen de muntaanduiding van uitstaande schuld in de euro-eenheid te wijzigen; dat de regels voor het wijzigen van de muntaanduiding van zodanige aard dienen te zijn dat zij ook in het rechtsgebied van derde landen kunnen worden toegepast; dat emittenten de muntaanduiding van uitstaande schuld moeten kunnen wijzigen indien de schuld luidt in de nationale munteenheid van een lidstaat die de muntaanduiding van de schuld van de overheidsbesturen ten dele of volledig heeft gewijzigd; dat deze regels geen betrekking hebben op het treffen van aanvullende maatregelen tot wijziging van de voor uitstaande schuld geldende voorwaarden, waarbij onder meer het nominale bedrag van uitstaande schuld zou worden veranderd, welke aan gelegenheden onderworpen zijn aan het geldende nationale recht; dat het wenselijk is de lidstaten in staat te stellen passende maatregelen te nemen om de rekeneenheid voor werkingsprocedures van georganiseerde markten te kunnen wijzigen;
- (15) Overwegende dat verder optreden op Gemeenschapsniveau noodzakelijk kan zijn ter verduidelijking van de gevolgen van de invoering van de euro voor de toepassing van de bestaande communautaire voorschriften, met name voor wat betreft verrekening, compensatie of methoden met vergelijkbare gevolgen;
- (16) Overwegende dat een verplichting om de euro-eenheid te gebruiken uitsluitend op basis van communautaire wetgeving kan worden opgelegd; dat de deelnemende lidstaten het gebruik van de euro-eenheid in transacties met de overheidssector mogen toestaan; dat, overeenkomstig het door de Europese Raad van Madrid aangenomen referentiescenario, de communautaire wetgeving tot vaststelling van het tijdschema voor de veralgemening van het gebruik van de euro-eenheid individuele lidstaten een zekere marge kan toestaan;
- (17) Overwegende dat de Raad, overeenkomstig artikel 105 A van het Verdrag, maatregelen kan nemen om de nominale waarden en technische specificaties van alle muntstukken te harmoniseren;
- (18) Overwegende dat bankbiljetten en muntstukken adequaat moeten worden beschermd tegen vervalsing;

- (19) Overwegende dat bankbiljetten en muntstukken die in de nationale munteenheden luiden, uiterlijk zes maanden na het einde van de overgangperiode hun hoedanigheid van wettig betaalmiddel verliezen; dat beperkingen inzake betalingen in bankbiljetten en munten, die de lidstaten om openbare redenen hebben getroffen, niet onverenigbaar zijn met de status van wettig betaalmiddel van euro-bankbiljetten en -munten, mits er andere rechtsgeldige middelen beschikbaar zijn voor het verevenen van financiële schulden;
- (20) Overwegende dat vanaf het einde van de overgangperiode verwijzingen in rechtsinstrumenten die aan het einde van de overgangperiode bestaan, moeten worden gelezen als verwijzingen naar de euro-eenheid, overeenkomstig de desbetreffende omrekeningskoersen; dat het, om dit te bewerkstelligen, derhalve niet nodig is de muntaanduiding in bestaande rechtsinstrumenten materieel te wijzigen; dat de afrondingsregels die in Verordening (EG) nr. 1103/97 zijn vastgelegd, ook van toepassing zijn op omrekeningen die aan het einde van of na de overgangperiode moeten worden uitgevoerd; dat het ter wille van de duidelijkheid wenselijk kan zijn de muntaanduiding te wijzigen zodra dit dienstig is;
- (21) Overwegende dat punt 2 van Protocol nr. 11 betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland onder andere stipuleert dat punt 5 van dit protocol van toepassing zal zijn indien het Verenigd Koninkrijk de Raad ervan in kennis stelt dat het niet voornemens is naar de derde fase over te gaan; dat het Verenigd Koninkrijk de Raad er op 16 oktober 1996 van in kennis heeft gesteld niet voornemens te zijn om naar de derde fase over te gaan; dat punt 5 onder andere bepaalt dat artikel 109 L, lid 4, van het Verdrag niet van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk;
- (22) Overwegende dat Denemarken, met verwijzing naar punt 1 van Protocol nr. 12 betreffende enkele bepalingen inzake Denemarken, er de Raad in de context van het besluit van Edinburgh van 12 december 1992 van in kennis heeft gesteld niet te zullen deelnemen aan de derde fase; dat derhalve, overeenkomstig punt 2 van dat protocol, alle artikelen en bepalingen van het Verdrag en de statuten van het ESCB die betrekking hebben op een derogatie, op Denemarken van toepassing zijn;
- (23) Overwegende dat de ene munt overeenkomstig artikel 190 L, lid 4, van het Verdrag uitsluitend wordt ingevoerd in de lidstaten waarvoor geen derogatie geldt;
- (24) Overwegende dat deze verordening derhalve van toepassing is krachtens artikel 189 van het Verdrag, onder voorbehoud van de Protocollen nrs. 11 en 12 en van artikel 109 K, lid 1,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

DEEL I

DEFINITIES

Artikel 1

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- „deelnemende lidstaten”: (land A, land B, enz.);
- „rechtsinstrumenten”: wettelijke en reglementaire bepalingen, bestuursakten, rechterlijke uitspraken, contracten, eenzijdige rechtsakten, betaalmiddelen anders dan bankbiljetten en muntstukken, alsmede andere instrumenten die rechtsgevolgen hebben;
- „omrekeningskoers”: de onherroepelijk vastgestelde omrekeningskoers die door de Raad overeenkomstig artikel 109 L, lid 4, eerste zin, van het Verdrag voor de munteenheid van elke deelnemende lidstaat wordt aangenomen;
- „euro-eenheid”: de munteenheid als bedoeld in artikel 2, tweede zin;
- „nationale munteenheden”: de munteenheden van de deelnemende lidstaten, zoals deze munteenheden op de dag vóór de aanvang van de derde fase van de Economische en Monetaire Unie gedefinieerd zijn;
- „overgangperiode”: de periode die ingaat op 1 januari 1999 en eindigt op 31 december 2001;
- „wijziging van de muntaanduiding”: het wijzigen van de munteenheid waarin het bedrag van een uitstaande schuld luidt van een nationale munteenheid in de euro-eenheid als omschreven in artikel 2, waarbij deze handeling evenwel niet leidt tot wijziging van enige andere schuldvoorwaarde, welke aangelegenheid aan het geldende nationale recht is onderworpen.

DEEL II

VERVANGING VAN DE MUNTEENHEDEN VAN DE DEELNEMENDE LIDSTATEN DOOR DE EURO

Artikel 2

Met ingang van 1 januari 1999 is de euro de munteenheid van de deelnemende lidstaten. De rekeneenheid is één euro. Eén euro is verdeeld in honderd cent.

Artikel 3

De munteenheid van elke deelnemende lidstaat wordt tegen de omrekeningskoers vervangen door de euro.

Artikel 4

De euro is de rekeneenheid van de Europese Centrale Bank (ECB) en van de centrale banken van de deelnemende lidstaten.

DEEL III

OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 5

De artikelen 6 tot en met 9 zijn tijdens de overgangsperiode van toepassing.

Artikel 6

1. De euro wordt ook, overeenkomstig de omrekeningskoersen, onderverdeeld in de nationale munteenheden. Onderverdelingen van de nationale munteenheden blijven gehandhaafd. Onder voorbehoud van de bepalingen van deze verordening blijft de monetaire wetgeving van de deelnemende lidstaten van toepassing.

2. Als in een rechtsinstrument wordt verwezen naar de nationale munteenheid, is deze verwijzing geldig als ware het een verwijzing naar de euro-eenheid overeenkomstig de omrekeningskoersen.

Artikel 7

De vervanging van de munteenheid van elke deelnemende lidstaat door de euro heeft als zodanig niet tot gevolg dat de muntaanduiding in rechtsinstrumenten die op de dag van de vervanging bestaan, wordt gewijzigd.

Artikel 8

1. Handelingen die moeten worden verricht op grond van rechtsinstrumenten waarin het gebruik van een nationale munteenheid bepaald is of die in een nationale munteenheid luiden, moeten in deze nationale munteenheid verricht worden. Handelingen die worden verricht op grond van rechtsinstrumenten waarin het gebruik van de euro-eenheid is bepaald of die in euro-eenheden luiden, moeten in deze munteenheid worden verricht.

2. Partijen mogen bij overeenkomst afwijken van het bepaalde in lid 1.

3. Niettegenstaande de bepalingen van lid 1 mag elk bedrag dat in de euro-eenheid of in de nationale munteenheid van een deelnemende lidstaat luidt en dat in deze lidstaat betaald kan worden door creditering van de rekening van de crediteur, door de debiteur in de euro-eenheid of in de betrokken nationale munteenheid betaald worden. Het bedrag wordt op de rekening van de crediteur bijgeschreven in de munteenheid waarin de rekening luidt, waarbij de eventuele omrekening wordt uitgevoerd tegen de omrekeningskoersen.

4. Niettegenstaande de bepalingen van lid 1 mag elke deelnemende lidstaat de maatregelen nemen die noodzakelijk zijn om:

- de muntaanduiding van uitstaande schuld die is uitgegeven door de algemene overheid van die lidstaat, zoals omschreven in het Europees stelsel van economische rekeningen, luidende in de nationale munteenheid van die lidstaat en uitgegeven volgens zijn nationale recht, te wijzigen in de euro-eenheid. Indien een lidstaat een dergelijke maatregel heeft genomen, mogen emittenten de muntaanduiding van in de nationale munteenheid luidende schuld wijzigen in de euro-eenheid, tenzij wijziging van de munteenheid uitdrukkelijk in de voorwaarden van het contract is uitgesloten; deze bepaling is van toepassing op schuld van de overheidsbesturen van een lidstaat alsmede op obligaties en andere vormen van in effecten belichaamde schuld die op de kapitaalmarkt verhandelbaar zijn, evenals op geldmarktinstrumenten, uitgegeven door andere debiteuren;
- het mogelijk te maken om de rekeneenheden voor de werkingsprocedures te wijzigen van de nationale munteenheid in de euro-eenheid voor:
 - a) markten voor de geregelde verhandeling, verrekening en vereffening van alle instrumenten genoemd in deel B van de bijlage van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad van 10 mei 1993 betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten ⁽¹⁾, en van goederen;
 - b) stelsels voor de geregelde uitwisseling, clearing en afrekening van betalingen.

5. Andere bepalingen dan die van lid 4, welke het gebruik van de euro-eenheid opleggen, mogen door de deelnemende lidstaten alleen worden vastgesteld volgens een tijdschema dat in communautaire wetgeving bepaald is.

6. Nationale wettelijke bepalingen van de deelnemende lidstaten die verrekening, compensatie of methoden met vergelijkbare gevolgen toestaan of opleggen, zijn van toepassing op monetaire verplichtingen, ongeacht de munteenheid waarin deze luiden, indien die munteenheid de euro-eenheid of een nationale munteenheid is; daarbij wordt de eventuele omrekening uitgevoerd tegen de omrekeningskoersen.

Artikel 9

Bankbiljetten en muntstukken die in een nationale munteenheid luiden, behouden vanaf de laatste dag vóór de inwerkingtreding van deze verordening binnen hun territoriale grenzen hun hoedanigheid van wettig betaalmiddel.

⁽¹⁾ PB nr. L 141 van 11. 6. 1993, blz. 27. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 95/26/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB nr. L 168 van 18. 7. 1995, blz. 7).

DEEL IV

EURO-BANKBILJETTEN EN -MUNTSTUKKEN

Artikel 10

Op ...^(*), overeenkomstig het scenario van Madrid, brengen de ECB en de centrale banken van de deelnemende lidstaten in euro luidende bankbiljetten in omloop. Onverminderd artikel 15 zijn deze in euro luidende bankbiljetten de enige bankbiljetten die in alle betrokken lidstaten de hoedanigheid van wettig betaalmiddel hebben.

Artikel 11

Op ...^(*), overeenkomstig het scenario van Madrid, geven de deelnemende lidstaten in euro of in cent luidende muntstukken uit, waarvan de nominale waarden en technische specificaties voldoen aan hetgeen de Raad overeenkomstig artikel 105 A, lid 2, tweede zin, van het Verdrag kan bepalen. Onverminderd artikel 15 zijn deze muntstukken de enige muntstukken die in alle betrokken lidstaten de hoedanigheid van wettig betaalmiddel hebben. Behalve de uitgevende autoriteit en personen die specifiek in de nationale wetgeving van de uitgevende lidstaat zijn aangewezen, is geen enkele partij verplicht voor één betaling meer dan 50 muntstukken te aanvaarden.

Artikel 12

De deelnemende lidstaten zorgen voor adequate bestrafing van vervalsing en namaak van euro-bankbiljetten en -muntstukken.

DEEL V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

De artikelen 14 tot en met 16 zijn vanaf het einde van de overgangperiode van toepassing.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat, overeenkomstig het Verdrag, en onder voorbehoud van de Protocolen nrs. 11 en 12 en van artikel 109 K, lid 1.

Gedaan te Brussel, ...

Artikel 14

Verwijzingen naar de nationale munteenheden in rechtsinstrumenten die aan het einde van de overgangperiode bestaan, worden gelezen als verwijzingen naar de euro-eenheid, overeenkomstig de respectieve omrekeningskoersen. De in Verordening (EG) nr. 1103/97 vastgestelde afrondingsregels zijn van toepassing.

Artikel 15

1. Bankbiljetten en muntstukken die in een nationale munteenheid als bedoeld in artikel 6, lid 1, luiden, blijven tot uiterlijk zes maanden na het einde van de overgangperiode binnen hun territoriale grenzen wettig betaalmiddel; de periode kan door nationale wetgeving worden bekort.

2. Elke deelnemende lidstaat mag gedurende een periode van maximaal zes maanden na het einde van de overgangperiode regels vaststellen voor het gebruik van bankbiljetten en munten die luiden in de nationale munteenheid als bedoeld in artikel 6, lid 1, en alle maatregelen nemen die nodig zijn om het uit de omloop nemen daarvan te vergemakkelijken.

Artikel 16

Overeenkomstig de wetten en gebruiken van de deelnemende lidstaten blijven de uitgevers van bankbiljetten en muntstukken de eerder door hen uitgegeven bankbiljetten en muntstukken aanvaarden, ter omwisseling in euro tegen de omrekeningskoers.

DEEL VI

INWERKINGTREDING

Artikel 17

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1999.

Voor de Raad

De Voorzitter

...

^(*) De exacte datum wordt bij de aanneming van deze verordening vastgesteld volgens het scenario van Madrid.